

Отже, вітчизняна фінтех галузь перебуває на стадії становлення і значно поступається західним країнам, що пояснюється рядом причин: нестабільна економічна ситуація в країні, недосконалість державного регулювання; несприятливий інвестиційний клімат в країні; недостатність та нерівномірність розвитку необхідної інфраструктури; брак фахівців в галузі нових фінансових та інформаційних технологій; недостатньо висока технологічна і фінансова грамотність населення.

Для ефективного та безпечного функціонування і розвитку цифрових фінансових технологій необхідно дотримання грамотного і системного підходу з боку держави щодо правового регулювання сфери фінтех; підвищення рівня фінансової грамотності населення, що базується на простоті і доступності подання інформації; формування компетентного кадрового потенціалу у сфері фінтех.

Список використаних джерел:

1. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації: Розпорядження КМУ від 17.01.2018 р. № 67-р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80>.
2. Семенов А. Ю., Кривич Я. М., Цирулик С. В. FinTech технології: суть, роль і значення для економіки країни. *Вісник Одеського національного університету імені І. І. Мечникова. Серія: Економіка*. 2018. Вип. 2 (67). Т. 23. С. 100-105.
3. Калашнікова Т. В., Самохіна С. А. Розвиток ринку фінансових технологій в Україні як фактор сприяння фінансовій інклюзивності. *Вісник ХНАУ ім. В. В. Докучаєва*. 2018. № 3. Серія Економічні науки. С. 201-210.
4. Волосович С. В., Василенко А. В. Regtech в екосистемі фінансових технологій. *Modern Economics*. 2019. № 15. С 62-68.

Похил А. В.,

здобувач вищої освіти

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Косяченко К. Е.,

доцент кафедри

цивільно-правових дисциплін

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ НЕПРЯМИХ ПОДАТКІВ

Правове регулювання податку на додану вартість вважається одним з перспективних та вагомих напрямів наукових досліджень. Податок на додану вартість – це провідний податковий ключ надходжень до Державного бюджету України. Саме в цьому його велике значення у забезпеченні фінансування державних завдань та функцій.

Слід зазначити, що у більшості країн світу організаційно-правові питання податкового регулювання, зокрема, основи будівництва державних податкових систем орієнтуються на законодавчому рівні і виявили своє зміцнення в податкових кодексах. Саме зміцнення основ у кодифікованих нормативно-правових документах вважається необхідною і важливою частиною формування найбільш сукупних, властивих і ключових диявол будь-якої гілки законодавства [1].

Класифіковані основи оподаткування податкового законодавства на дві основні групи, а саме:

1. основи, конкретні у податковому законодавстві України до прийняття ПК;
2. основи, запроваджені із прийняттям ПК України. Автором зроблено висновок, що з зміною податкового законодавства відбуваються зміни розкладів як науковців, наприклад і законотворців з приводу основних ґрунтів податкового законодавства, що сприяє подальшому вдосконаленню норм податкового права і знищенню недоліків податкового законодавства.

Не викликає вагань заява науковців про те, що основи, передбачені у пункті 4.1 статті 4 ПКУ, складаються як з основ податкового законодавства, наприклад, і з основ оподаткування [2].

До основ, вперше конкретним ПКУ якраз у подібній редакції, належать:

- принцип фіскальної достатності;
- загальність оподаткування;
- нейтральність оподаткування;
- принцип рівномірності та зручності оплати;
- економічність оподаткування;
- невідворотність наступу конкретного законодавства відповідальності у разі порушення податкового законодавства;
- презумпція правомірності висновків платника податків у разі, якщо норма закону або іншого нормативно-правового акта, виданого на підставі закону, або загальноновизнаних мірок різних законів або різних нормативно-правових актів сподіваються на різнопланове трактування прав і зобов'язань платників податків або контролюючих органів, внаслідок чого є можливість прийняти висновок на користь як платника податків, наприклад, і контролюючого органу [3].

Таким чином, можна зробити висновок про те, що зі зміною податкового законодавства відбуваються зміни розкладів як науковців, наприклад і законодавців порівняно ґрунтів податкового законодавства, що в свою чергу слід сприяти подальшому вдосконаленню норм податкового права і знищенню недоліків податкового законодавства. А до особливих основ непрямого оподаткування, що більш характеризує суть та особливості непрямих податків в Україні, належать фіскальна достатність та економічність оподаткування.

Список використаних джерел:

1. Башняк О. С. Принципи оподаткування та їх реалізація у податковому законодавстві України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2005. 20 с.
2. Гетманцев Д. О., Форсюк В. Л., Беліцький І. С. Теорія, принципи та історія податку. Правовий аспект: науково-практичний посібник. Київ, Юрінком Інтер, 2017. 496 с.
3. Демчишак Н. Б. Податкова політика в Україні: фіскальний та регулювальний аспекти впливу непрямого оподаткування. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2014. Вип. 24. С. 209-215.

Твердохліб Я. В.,
здобувач вищої освіти
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Косяченко К. Е.,
доцент кафедри
цивільно-правових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТА ЗДІЙСНЕННЯ ПОДАТКОВОГО КОНТРОЛЮ В УКРАЇНІ

Контроль є невід'ємним елементом будь-якої галузі державного управління в сучасній державі. Важливість податкового контролю полягає в тому, що вдосконалення та ефективна реалізація податкового контролю за своєчасністю сплати та правильністю нарахування податкових платежів покликана забезпечити вирішення основної проблеми – наповнення дохідної частини державного бюджету України, що особливо актуально під час фінансової кризи та зростання бюджетного дефіциту.

В сучасній науково-юридичній літературі немає єдиного підходу до визначення сутності податкового контролю. Предметом наукової уваги є вивчення ролі та місця податкового контролю в умовах трансформаційної економіки України, особливості реалізації податкового контролю в системі управління державними фінансами, у дослідженнях розглядаються теоретичні та практичні підходи і положення щодо суті функцій податкового контролю та теоретико-методологічні підходи щодо податкового контролю в аспекті організації контрольно-перевірочної діяльності.

Відповідно до пункту 61.1 статті 61 Податкового кодексу України податковий контроль – система заходів, що вживаються контролюючими органами та координуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, з метою контролю правильності нарахування, повноти і своєчасності сплати податків і зборів, а також дотримання законодавства з питань регулювання обігу